

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 562

Phẩm 15: NHƯ LAI (2)

Thiên tử Phạm Thế ở cõi Dục, cung kính chắp tay đồng bạch Phật:

–Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế rất là sâu xa, rất khó tin hiểu. Quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng rất sâu xa, rất khó tin hiểu.

Phật bảo các Thiên tử:

–Đúng vậy, đúng vậy, đúng như lời ông đã nói!

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, như con hiểu nghĩa Phật dạy thì quả vị Giác ngộ cao tột chẳng phải khó tin khó đắc. Vì sao? Vì tất cả pháp hoàn toàn không, trong không, không có pháp tín để chứng pháp khác. Vì sao? Vì tự tánh tất cả pháp đều không. Nếu vì dứt hẳn pháp như thế nên phải nói pháp như thế, thì pháp này cũng không. Do nhân duyên này, đối với quả vị Giác ngộ cao tột của Phật, người chứng, pháp chứng. Được biết, sự biết, tất cả đều trống không, vắng lặng. Thế nên, quả vị Giác ngộ cao tột chẳng phải khó tin hiểu, chẳng phải khó chứng đắc, vì tất cả pháp hoàn toàn không. Tin hiểu như thế thì liền chứng đắc.

Phật bảo Thiện Hiện:

–Người chứng có thể tin là quả vị Giác ngộ cao tột chẳng thể nắm bắt, vì quả vị Giác ngộ cao tột chẳng phải thật có, vì không chứa nhóm nên nói khó tin khó đắc.

Khi ấy Xá-lợi Tử bảo Thiện Hiện:

–Vì tất cả pháp hoàn toàn không, nên quả vị Giác ngộ cao tột rất khó tin, khó đắc. Vì sao? Vì tất cả pháp hoàn toàn không có tự tánh, đều như hư không. Ví như hư không nên không thể nghĩ: “Ta sẽ tin, sẽ đắc quả vị Giác ngộ cao tột”, các pháp cũng vậy, thế nên quả vị Giác ngộ cao tột rất khó tin, khó đắc.

Này Thiện Hiện, nếu Phật, Bồ-đề chẳng phải khó tin, khó đắc thì không nên có các chúng Bồ-tát hưởng đến quả vị Giác ngộ cao tột nhiều như cát sông Hằng để rồi sau lại thoái lui, nên Phật, Bồ-đề rất khó tin khó đắc.

Thiện Hiện thưa:

–Ý ông thế nào? Sắc đối với Bồ-đề có thoái lui chẳng?

Xá-lợi Tử đáp:

–Thưa Thiện Hiện, không.

Thọ, tưởng, hành, thức đối với Bồ-đề có thoái lui chẳng?

Xá-lợi Tử đáp:

–Thưa Thiện Hiện, không.

Lìa sắc, có pháp nào đối với Bồ-đề mà thoái lui chẳng?

Xá-lợi Tử đáp:

–Thưa Thiện Hiện, không.

Lìa thọ, tưởng, hành, thức có pháp nào đối với Bồ-đề mà thoái lui chẳng?

Xá-lợi Tử đáp:

–Thưa Thiện Hiện, không.
Chân như của sắc, đối với Bồ-đề có thoái lui chăng?
Xá-lợi Tử đáp:
–Thưa Thiện Hiện, không.
Chân như của thọ, tưởng, hành, thức đối với Bồ-đề có thoái lui chăng?
Xá-lợi Tử đáp:
–Thưa Thiện Hiện, không.
Lìa chân như của sắc, có pháp nào đối với Bồ-đề mà thoái lui chăng?
Xá-lợi Tử đáp:
–Thưa Thiện Hiện, không.
Lìa chân như của thọ, tưởng, hành, thức có pháp nào đối với Bồ-đề mà thoái lui
chăng?
Xá-lợi Tử đáp:
–Thưa Thiện Hiện, không.
Chân như đối với Bồ-đề có thoái lui chăng?
Xá-lợi Tử đáp:
–Thưa Thiện Hiện, không.
Lìa chân như đối với Bồ-đề có thoái lui chăng?
Xá-lợi Tử đáp:
–Thưa Thiện Hiện, không.
Khi ấy, Cụ thọ Thiện Hiện bảo Xá-lợi Tử:
–Nếu tất cả pháp chắc thật, tồn tại, hoàn toàn không sở hữu, đều chẳng thể nắm
bắt, thì nói những pháp nào đối với quả vị Giác ngộ cao tột để có thể thoái lui?
Xá-lợi Tử thưa:
–Như lời Tôn giả nói, thật không có pháp, cũng không có hữu tình, có thể đối với
Bồ-đề mà nói có sự thoái lui. Nếu vậy thì vì lẽ gì Phật thuyết ba hạng trụ Bồ-tát thừa,
chỉ nên nói một? Lại không nên lập có ba thừa khác, chỉ nên có một thừa là Chánh đẳng
giác?
Khi ấy, Mãn Từ Tử thưa với Cụ thọ Xá-lợi Tử:
–Nên hỏi Thiện Hiện, có phải chỉ có một Bồ-tát thừa chăng? Rồi sau đó mới có
thể nạn vấn, lẽ ra không nên kiến lập ba thừa sai khác, mà chỉ nên có một thừa Chánh
đẳng giác?
Dựa vào ý ấy Xá-lợi Tử hỏi Thiện Hiện:
–Có phải chỉ có một Bồ-tát thừa chăng?
Thiện Hiện hỏi lại:
–Lẽ nào chân như có ba hạng Bồ-tát và ba thừa ư?
Xá-lợi Tử đáp:
–Thưa Thiện Hiện, chẳng phải vậy!
–Lẽ nào chân như có một Bồ-tát thừa, một Phật thừa chăng?
Xá-lợi Tử đáp:
–Thưa Thiện Hiện, chẳng phải vậy!
–Lẽ nào chân như có một pháp có thể thấy, gọi là một Bồ-tát và một thừa chăng?
Xá-lợi Tử đáp:
–Thưa Thiện Hiện, chẳng phải vậy.
Lúc này Cụ thọ Thiện Hiện mới bảo với Xá-lợi Tử:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Nếu tất cả pháp chắc thật, tồn tại, hoàn toàn không sở hữu, chẳng thể nắm bắt thì ba thừa Bồ-tát cũng như thế. Như vậy, thì vì lẽ gì gạn hỏi có một, có ba? Nếu các Bồ-tát nghe thuyết tướng chân như không sai khác, chẳng kinh, chẳng sợ, cũng chẳng chìm đắm, thì các Bồ-tát này mau chứng Bồ-đề, nhất định không thoái lui.

Khi ấy, Thế Tôn khen Thiện Hiện:

–Lành thay, lành thay! Ông có thể vì các Bồ-tát khéo thuyết điều cốt yếu của chánh pháp. Sự giảng thuyết của ông nương vào oai thần của Phật, tất cả Như Lai đều tùy hỷ về sự giảng thuyết của ông. Nếu các Bồ-tát đối với tướng không sai biệt của các pháp chân như, mà hết lòng tin hiểu; thì nghe thuyết chân như của các pháp như thế, chẳng kinh chẳng sợ, cũng chẳng chìm đắm. Các Bồ-tát này mau chứng quả vị Giác ngộ cao tột, nhất định không thoái lui.

Xá-lợi Tử bạch Phật:

–Nếu các Bồ-tát thành tựu pháp này thì nhất định chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột chăng?

Phật bảo Xá-lợi Tử:

–Đúng vậy, đúng vậy! Các Bồ-tát này nhất định chẳng rơi vào địa vị Thanh văn.

Thiện Hiện bạch Phật:

–Nếu các Bồ-tát muốn chứng Bồ-đề, nên trụ như thế nào? Nên học như thế nào?

Phật bảo Thiện Hiện:

–Nếu các Bồ-tát muốn chứng Bồ-đề thì đối với các hữu tình nên trụ bình đẳng; nghĩa là đối với loài kia, nên phát sinh tâm bình đẳng, tâm Từ, tâm Bi, tâm Hỷ, tâm Xả, tâm không sai khác, tâm khiêm tốn, tâm lợi ích, tâm an lạc, tâm không sân hận, não hại, tâm như cha mẹ..., cũng dùng tâm này mà nói với họ.

Thiện Hiện nên biết, nếu các Bồ-tát muốn chứng Bồ-đề thì nên trụ như thế, nên học như thế.

M